উৰিষ্যা ৰাজ্য

বনাম

অৰ্জুন দাস আগৰৱাল আৰু আন এজন

আগষ্ট ১৩, ১৯৯৯

[ন্যায়াধীশ জি. টি. নানাৱতী আৰু ন্যায়াধীশ এছ. এন. ফুকন]

ফৌজদাৰী আইন

দণ্ডবিধি, ১৮৬০- ধাৰা ৩৪- সাধাৰণ উদ্দেশ্য- বিচাৰ আদালতৰ দ্বাৰা দোষী সাব্যস্ত হোৱা আনসকলৰ মাজত অভিযুক্ত 'এ' আৰু 'এম'- উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ দ্বাৰা নিৰ্দোষ সাব্যস্ত- প্ৰত্যক্ষদৰ্শীৰ দ্বাৰা প্ৰমাণিত 'এম'ৰ অংশগ্ৰহণ- ৰায় দিয়া হৈছিল যে, উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ দ্বাৰা দোষমুক্ত কৰাটো ভুল আছিল।

সাধাৰণ উদ্দেশ্য- 'এ'ৰ অংশগ্ৰহণ সন্দৰ্ভত কোনো প্ৰমাণ নাই- কেৱল প্ৰৰোচনাৰ প্ৰমাণ- ৰায় দিয়া হৈছিল যে, তেওঁৰ মৃতকৰ মৃত্যুৰ সাধাৰণ উদ্দেশ্য আছিল বুলি কোনো অনুমান উলিয়াব নোৱাৰি- উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ দ্বাৰা নিৰ্দোষ সাব্যস্তকৰণ বজাই ৰখা হৈছিল।

‘ডি’ নামৰ এজন ব্যক্তিৰ হত্যাৰ অপৰাধত ১4 জন আন লোকৰ সৈতে প্ৰতিপক্ষসকলৰ বিচাৰ কৰা হৈছিল। সত্ৰ আদালতে ধাৰা ৩০২-ৰ সৈতে পঢ়া ১৪৯ আই.পি.চি.-ৰ অধীনত প্ৰতিপক্ষসকলক দোষী সাব্যস্ত কৰিছিল। আপীলত উচ্চ ন্যায়ালয়ে আনসকলক দোষী সাব্যস্ত কৰি প্ৰতিপক্ষসকলক দোষমুক্ত কৰে। উচ্চ ন্যায়ালয়ে ৰায় দিয়ে যে প্ৰতিপক্ষসকলৰ দোষী সাব্যস্ত হোৱাটো স্থায়ী নহয় কিয়নো তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে বিচাৰৰ প্ৰমাণ চিকিৎসাৰ প্ৰমাণৰ দ্বাৰা সমৰ্থিত নহয়।

এই আদালতত আপীলত ৰাজ্যই পি.ডব্লিউ. ১-ৰ পৰা ৪-ৰ প্ৰমাণৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি আপীলকাৰীসকলক দোষী সাব্যস্ত কৰিবলৈ বিচাৰিছিল। মৃতকৰ পত্নী পি.ডব্লিউ ১-য়ে এটা নিৰ্দিষ্ট বিবৃতি দিছিল যে অভিযুক্তই তাইক পিছলৈ ঠেলি দিছিল যেতিয়া তাই তেওঁৰ মৃত স্বামীক আক্ৰমণ কৰি থকা এজন 'ডি'ৰ ওচৰলৈ যাবলৈ চেষ্টা কৰিছিল। তেওঁৰ মতে, অভিযুক্তই আন অভিযুক্তক মৃতকক হত্যা কৰিবলৈ উচটনি দিছিল। পি.ডব্লিউ ১-ৰ জবানবন্দী পি.ডব্লিউ. ২-৪ৰ দ্বাৰা সমৰ্থিত হৈছিল। প্ৰতিপক্ষসকলে প্ৰমাণৰ বৈপৰীত্য আঙুলিয়াই দি আবেদনটো প্ৰতিৰোধ কৰিছিল।

আৱেদনৰ আংশিক অনুমতি দি আদালতে-

উপস্থাপন কৰে: ১. ওপৰত উদ্ধৃত কৰা ধৰণে অভিলেখত থকা প্ৰমাণৰ পৰা দেখা যায় যে অভিযুক্ত 'এম' আন অভিযুক্ত ব্যক্তিৰ সৈতে মৃতকৰ ঘৰলৈ গৈছিল য'ত অভিযুক্ত 'ডি'য়ে মৃতকক ছুৰীৰে আঘাত কৰিছিল। ইয়াৰ উপৰিও দেখা যায় যে অভিযুক্ত-প্ৰতিপক্ষ 'এম'য়ে মৃতকৰ পত্নী পি.ডব্লিউ ১-ক স্বামীক বচাবলৈ বাধা দিছিল কাৰণ অভিযুক্ত-প্ৰতিপক্ষ 'এম'য়ে তাইক ঠেলি দিছিল আৰু তাই তলত পৰি গৈছিল। পি.ডব্লিউ ২-ৰ প্ৰমাণৰ পৰা, দেখা গৈছে যে অভিযুক্ত-প্ৰতিপক্ষ 'এম'য়ে মৃতকৰ দাড়িকোচাত ধৰিছিল। অভিলেখত থকা প্ৰমাণবোৰ এই সিদ্ধান্তত উপনীত হ'বলৈ যথেষ্ট যে অপৰাধমূলক কাৰ্য্যত অৰ্থাৎ মৃতকক মাৰাত্মক আঘাত প্ৰদান কৰাত অভিযুক্ত-প্ৰতিপক্ষ 'এম' য়ে উমৈহতীয়া উদ্দেশ্য অৰ্থাৎ মৃতকৰ মৃত্যুৰ বাবে উক্ত অপৰাধমূলক কাৰ্য্যটোত সক্ৰিয়ভাৱে অংশগ্ৰহণ কৰিছিল। উচ্চ ন্যায়ালয়ে অভিযুক্ত 'এম'ৰ আবেদনৰ অনুমতি দিয়াত ভুল কৰিছিল। 'এম'ক ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ ২৬৩/৩৪ ধাৰাৰ অধীনত দোষী সাব্যস্ত কৰি আজীৱন কাৰাদণ্ডৰ শাস্তি প্ৰদান কৰা হয়।

২. গোচৰৰ নথিত উপলব্ধ সাক্ষ্য-প্ৰমাণৰ পৰা দেখা যায় যে অভিযুক্ত-প্ৰতিপক্ষ 'এ' কেতিয়াও মৃতকৰ ঘৰৰ ভিতৰলৈ যোৱা নাছিল আৰু হত্যাকাণ্ড সংঘটিত কৰাত কোনো অংশ গ্ৰহণ কৰা নাছিল। তেওঁ কেৱল আন অভিযুক্ত ব্যক্তিসকলৰ ওপৰত চিঞৰি-বাখৰ কৰিহে প্ৰৰোচিত কৰিছিল। তেওঁৰ প্ৰৰোচনাৰ বাবে অভিযুক্ত ব্যক্তিসকলে অধিক আঘাত কৰিছিল বুলি প্ৰমাণত একো নাই। গতিকে এই অভিযুক্ত-প্ৰতিপক্ষৰ মৃতকৰ মৃত্যু ঘটোৱাৰ সাধাৰণ উদ্দেশ্য আছিল বুলি

বা তেওঁ প্ৰকৃততে অপৰাধমূলক কাৰ্য্যটোত অংশগ্ৰহণ কৰিছিল বুলি কোনো অনুমান উলিয়াব নোৱাৰি। উচ্চ ন্যায়ালয়ে এই অভিযুক্তক দোষমুক্ত কৰা ৰায়টো বাহাল ৰখা হৈছে।

৩. এইটো আইনৰ এটা নিৰ্দিষ্ট স্থিতি যে ধাৰা ৩৪ আই.পি.চি.-ৰ দ্বাৰা এক সুকীয়া অপৰাধৰ সৃষ্টি নহয় আৰু অভিযুক্তৰ অংশগ্ৰহণৰ দ্বাৰাহে অপৰাধ সংঘটিত কৰাৰ উদ্দেশ্য প্ৰতিষ্ঠিত হয় আৰু ধাৰা ৩৪ আই.পি.চি. প্ৰযোজ্য হয়। আই.পি.চি-ৰ ৩৪ নং ধাৰাৰ অধীনত কোনো ব্যক্তিক দোষী সাব্যস্ত কৰিবলৈ গোচৰীয়া পক্ষই প্ৰমাণ কৰিব লাগিব যে অপৰাধমূলক কাৰ্য্যটো একাধিক ব্যক্তিৰ প্ৰকৃত অংশগ্ৰহণত সংঘটিত হৈছিল আৰু উক্ত কাৰ্য্যটো পূৰ্বৰ এক দলবদ্ধ কাৰ্য্যত জড়িত সকলোৰে উমৈহতীয়া উদ্দেশ্যত কৰা হৈছিল।

মহাবীৰ গোপে বনাম বিহাৰ ৰাজ্য, (১৯৬৩) ৩ এছ.চি.আৰ. ৩৩১; জাগীৰ সিং বনাম পঞ্জাৱ ৰাজ্য, (১৯৬৭) ৩ এছ.চি.আৰ. ২৫৬ আৰু ভৰৱাড় মেপা দানা আৰু অন্য এজন বনাম বম্বে ৰাজ্য, [১৯৬০] ২ এছ.চি.আৰ. ১৭২, উল্লেখ কৰা হৈছে।

ফৌজদাৰী আপীল অধিকাৰক্ষেত্ৰ: ১৯৯৩ চনৰ ফৌজদাৰী আপীল নং ৫।

উৰিষ্যা উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ২৭.১.৮৭ তাৰিখৰ ৰায় আৰু আদেশৰ পৰা ফৌজদাৰী আপীল নং ৭২ আৰু ৭৩/১৯৮৩ত।

আপীলকাৰীৰ হৈ ৰাজ কুমাৰ মেহতা।

প্ৰতিপক্ষ নং ১-ৰ হৈ ইউ. আৰ. ললিত, অজয় ভল্লা আৰু পি. কে. জৈন।

২ নং প্ৰতিপক্ষৰ হৈ টি. এন. সিং, (এ. চি.)।

আদালতৰ ৰায় টো ইয়াৰ দ্বাৰা প্ৰদান কৰা হৈছিল-

ন্যায়াধীশ ফুকন, মৃত ভাগীৰথী পাণ্ডাৰ মৃত্যুৰ বাবে ৩০২/১৪৯, ৩০২/৩৪, ৩৪১/১৪৯, ৪৪৯, ৪৫১/৩৪, ৪২৭/৩৪ আৰু ৩২৩ ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ অধীনত ১৬ জন লোকৰ বিৰুদ্ধে বিচাৰৰ বাবে গোচৰ ৰুজু কৰা হৈছিল। সত্ৰ ন্যায়াধীশ, কোৰাপুটে সত্ৰ গোচৰ নং ১৩৪/৮৫ ত ১৯৮৬ চনৰ ২ এপ্ৰিল তাৰিখৰ ৰায়দানৰ দ্বাৰা গোচৰৰ বাবে ১৬ জন সাক্ষী আৰু বিবাদী পক্ষৰ

সাতজন সাক্ষীৰ প্ৰমাণ মূল্যায়ন কৰি এই তথ্যত উপনীত হয় যে মৃত ব্যক্তিজনে নৰহত্যাকাণ্ডৰে মৃত্যুবৰণ কৰিছিল আৰু সেই অনুসৰি অভিযুক্ত দিলীপ কুমাৰ চান্দক ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ ধাৰা ৩০২ৰ অধীনত দোষী সাব্যস্ত কৰে আৰু সেই অনুসৰি অভিযুক্ত কিষানলাল কামিনী, মনমোহন দাস ওৰফে মনু বাঙালী, প্ৰফুল্ল কুমাৰ প্ৰধান আৰু অৰ্জুন দাস আগৰৱালাক ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ ধাৰা ৩০২/১৪৯ৰ অধীনত দোষী সাব্যস্ত কৰে। বিচাৰ আদালতে অভিযুক্ত ৰাধেশ্যাম আগৰৱালা, উত্তম কুমাৰ বেহৰা, দেৱী মিশ্ৰ, বাবুলী ওৰফে সুধাংশু শেখৰ দাসকো দোষী সাব্যস্ত কৰি ভাৰতীয় দণ্ডবিধি আইনৰ ৪৫১ আৰু ৪২৭ নং ধাৰাত দোষী সাব্যস্ত কৰে। আন অভিযুক্ত ব্যক্তিসকলক দোষমুক্ত বুলি ধৰা হয়।

অভিযুক্ত দলিপ কুমাৰ চান্দক মৃত্যুদণ্ড প্ৰদান কৰা হয়। অভিযুক্ত কিষানলাল কামিনী, প্ৰফুল্ল কুমাৰ প্ৰধান, মনমোহন দাস ওৰফে মনু বাঙালী আৰু অৰ্জুন দাসক আজীৱন কাৰাদণ্ডৰ শাস্তি প্ৰদান কৰা হয়। অৱশ্যে বিচাৰ আদালতে ৰাধেশ্যাম আগৰৱালা, উত্তম কুমাৰ বেহেৰা, দেৱী মিশ্ৰ, বাবুলী ওৰফে সুধাংশু শেখৰ দাসক এবছৰৰ বাবে সশ্ৰম কাৰাদণ্ডৰ শাস্তি প্ৰদান কৰে। উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ খণ্ড বিচাৰপীঠে ২৭.১.১৯৮৭ তাৰিখৰ ৰায়দানৰ দ্বাৰা ১৯৮৬ চনৰ ১ নং মৃত্যুৰ প্ৰসংগ আৰু ১৯৮৬ চনৰ ফৌজদাৰী আপীল নং ৭২ৰ পৰা ৭৪, ৮১, ৮২ আৰু ৮৮-ত অৰ্জুন দাস আগৰৱালা আৰু মনমোহন দাসৰ আপীলৰ অনুমতি দিছিল আৰু তেওঁলোকক দোষমুক্ত কৰা হৈছিল। দিলীপ কুমাৰ চন্দৰ মৃত্যুৰ প্ৰসংগ আৰু আবেদনৰ আংশিক অনুমতি দিয়া হয় আৰু তেওঁক ভাৰতীয় দণ্ডবিধি আইনৰ ৩০২/৩৪ ধাৰাত দোষী সাব্যস্ত কৰা হয় আৰু তেওঁৰ মৃত্যুদণ্ড আজীৱন কাৰাদণ্ডলৈ ৰূপান্তৰিত কৰা হয়। প্ৰফুল কুমাৰ প্ৰধান, কিষানলাল কামিনী, ৰাধেশ্যাম আগৰৱাল, দেৱী প্ৰসাদ মিশ্ৰ, বাবুলী ওৰফে সুধাংশু শেখৰ দাস আৰু উত্তম কুমাৰ বেহেৰাই দাখিল কৰা আবেদন খাৰিজ কৰা হয়।

মনমোহন দাস আৰু অৰ্জুন দাস আগৰৱালক দোষমুক্ত কৰাৰ সন্দৰ্ভত উৰিষ্যা ৰাজ্যই বৰ্তমানৰ আবেদন দাখিল কৰিছে।

এই ঘটনা ১৯৮২ চনৰ ১৭ জুলাইৰ নিশা প্ৰায় ১০.০০ বজাত সংঘটিত হৈছিল। মৃত লোকজনে নৰলা পথৰ গাঁৱৰ বাসগৃহত হোটেল চলাই আছিল আৰু ঘটনা সংঘটিত হোৱাৰ সময়ত

তেওঁ ব্যৱসায় বন্ধ কৰি হোটেলৰ ল'ৰাবোৰৰ পৰা হিচাপ লৈ আছিল। ঘটনাৰ নিশা প্ৰায় ১০.০০ বজাত কিছুমান ব্যক্তিয়ে হোটেলৰ দুৱাৰত টোকৰ মাৰিছিল আৰু খাদ্য বিচাৰিছিল কিন্তু মৃতকে তেওঁলোকক জনাইছিল যে চাপাতি উপলব্ধ নহ'ব আৰু তেওঁলোকক ভাত খুৱাব পাৰিব। হোটেলৰ ল'ৰাই দুৱাৰ খোলাৰ লগে লগে অভিযুক্ত দেৱী মিশ্ৰ, বাবুলী ওৰফে সুধাংশু দাস, উত্তম বেহেৰা আৰু ৰাধেশ্যাম আগৰৱালা হোটেলৰ ভিতৰলৈ সোমাই যায় আৰু লগে লগে মৃতকৰ সৈতে কাজিয়া আৰম্ভ কৰে। মৃতকৰ পত্নী ৰাধামণি পাণ্ডাই লৰালৰিকৈ ভিতৰলৈ সোমাই গৈ ওপৰৰ ব্যক্তিসকলৰ বাবে খাদ্যৰ ব্যৱস্থা কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিল। তাই তাইৰ স্বামীক ওচৰৰ কোঠাটোলৈ লৈ গৈছিল। যদিও খাদ্য দুটা প্লেটত পৰিৱেশন কৰা হৈছিল, তথাপিও ওপৰৰ ব্যক্তিসকলে চকী, মেজ, প্লেট ভাঙি পেলাইছিল আৰু সেই সময়ত বিদ্যুতৰ যোগান নথকাৰ বাবে বিদ্যুতৰ তাঁৰবোৰ ছিঙি পেলাইছিল। সেই সময়ত মৃতকৰ পত্নীয়ে ওচৰৰ কোঠাটোৰ পৰা বেদনাৰ কান্দোন শুনিছিল আৰু তাই কোঠাটোৰ ভিতৰলৈ দৌৰি গৈছিল। তাই দেখিলে যে তেওঁৰ স্বামীৰ পেটত আঘাত কৰা হৈছে। অভিযুক্ত দিলীপ চান্দে হাতত এখন ছুৰী লৈ আছিল আৰু কিষানলাল কামিনীৰ সৈতে মৃতকক কোঠাৰ পৰা উলিয়াই আনিবলৈ চেষ্টা কৰি আছিল। অভিযুক্ত প্ৰফুল্ল কুমাৰ প্ৰধানেও মৃতকক হেঁচা দি আছিল আৰু তেওঁৰ স্বামীক উদ্ধাৰ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰাৰ সময়ত অভিযুক্ত মনমোহন দাসে তেওঁক পিছফালৰ ফালে ঠেলি দিছিল। চাৰিওজন অভিযুক্তই মৃতকক কোঠাৰ পৰা উলিয়াই বাৰাণ্ডালৈ টানি লৈ যায় আৰু অভিযুক্ত দিলীপ চান্দে ৩-4 টা ঘাপ মাৰে। অভিযুক্ত অৰ্জুন দাস আগৰৱালে পথত থিয় হৈ আক্ৰমণকাৰীক অতি সোনকালে ভুক্তভোগীক শেষ কৰিবলৈ উচটনি দি আছিল। আন আচামীগণ- ৰামবিলাশ আগৰৱালা, মতিলাল আগৰৱালা, মদন লাল আগৰৱালা, সন্তোষ কুমাৰ কামানি, সন্তোষ মিশ্ৰ, পুষ্পক বিছৱাল আৰু হাজাৰীলাল লাল আগৰৱালাই অভিযুক্ত দিলীপ চান্দ আৰু তেওঁৰ সহযোগীসকলে আক্ৰমণ কৰাৰ সময়তে মৃতকক ঘেৰি ধৰে। মৃতকৰ পত্নী আৰু আন ব্যক্তিয়ে মৃতকক উদ্ধাৰ কৰি ঘৰলৈ ঘূৰাই লৈ যায়।

ৰাধামনীয়ে তেওঁৰ মৃত স্বামীক নৰলা চিকিৎসালয়লৈ লৈ যায় আৰু তেওঁ নৰলা আৰক্ষী থানালৈও তথ্য প্ৰেৰণ কৰে। উক্ত থানাৰ সহকাৰী উপ-পৰিদৰ্শকে চিকিৎসালয়ত উপস্থিত হৈ এজাহাৰখন লৈছিল। আহত লোকজনক চিকিৎসা কৰা চিকিৎসকে পৰামৰ্শ দিছিল যে তেওঁক লগে

লগে ভৱানীপাটনা চিকিৎসালয়লৈ লৈ যোৱা উচিত আৰু একেখন ট্ৰাকতে তেওঁক ভৱানীপাটনা চিকিৎসালয়লৈ লৈ যোৱা হয় আৰু চিকিৎসালয়ত উপস্থিত হৈ তেওঁক মৃত ঘোষণা কৰা হয়।

ৰাজ্যই দাখিল কৰা এই আপীলত আমি পৰীক্ষা কৰিব লাগিব যে উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ খণ্ড বিচাৰপীঠে দুজন অভিযুক্ত উত্তৰদাতা মনমোহন দাস ওৰফে মনু বাঙালী আৰু অৰ্জুন দাস আগৰৱালৰ সন্দৰ্ভত গৃহীত কৰা দোষমুক্ত কৰাৰ আদেশ অভিলেখত থকা প্ৰমাণৰ সঠিক মূল্যায়নৰ ওপৰত আধাৰিত আছিল নে নাই? ওপৰৰ অভিযুক্ত-প্ৰতিপক্ষ দুজনৰ লগতে আন কেইজনমানৰ বিৰুদ্ধে ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ ধাৰা ৩০২/১৪৯ আৰু ৩০২/৩৪ৰ অধীনত অভিযোগ উত্থাপন কৰা হৈছিল।

অভিযুক্তপক্ষৰ গোচৰটো মুখ্যতঃ প্ৰমাণৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে যি মৃতকৰ পত্নী পি.ডব্লিউ. ১- ৰাধামণি পাণ্ডা, পি.ডব্লিউ. ২- কৈলাশ চন্দ্ৰ পাণ্ডা, যিয়ে মৃতকৰ হোটেলৰ বাৰাণ্ডাত চাহ দোকান দিছিল, পি.ডব্লিউ. ২-ৰ ভাতৃ পি.ডব্লিউ. ৩- বৈকুণ্ঠ পাণ্ডা, যিয়ে মৃতকৰ হোটেলৰ বাৰাণ্ডাত তামোলৰ দোকান দিছিল আৰু পি.ডব্লিউ. ৪- ভাস্কৰ পাণ্ডা, যিয়ে মৃতকৰ হোটেলৰ ৰান্ধনী আছিল।

তলৰ দুয়োখন আদালতে ওপৰৰ প্ৰত্যক্ষদৰ্শীসকলক বিশ্বাস কৰিছিল। দৰাচলতে উচ্চ ন্যায়ালয়ে উপৰোক্ত প্ৰত্যক্ষদৰ্শীসকলৰ প্ৰমাণ ভালদৰে অধ্যয়ন কৰাৰ পিছত লিপিবদ্ধ কৰিছে যে তেওঁলোক স্বাভাৱিক, দক্ষ, বিশ্বাসযোগ্য আৰু নিৰ্ভৰযোগ্য সাক্ষী আছিল। উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ মতে, তেওঁলোকৰ প্ৰমাণে চিকিৎসা প্ৰমাণৰ পৰা যথেষ্ট সমৰ্থন লাভ কৰে আৰু সেয়েহে, বিচাৰ আদালতে তেওঁলোকৰ প্ৰমাণৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰাটো সঠিক আছিল।

ওপৰৰ সাক্ষীসকলৰ প্ৰমাণৰ জৰিয়তে আমাক আপীলকাৰীৰ বিদ্বান অধিবক্তা শ্ৰীযুত মেহতা ডাঙৰীয়াইও লৈ গৈছে আৰু বিচাৰ আদালতৰ লগতে উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ তথ্যৰ সৈতে আমি সম্পূৰ্ণ একমত। অৱশ্যে, অভিযুক্ত-প্ৰতিপক্ষ মনমোহন দাস ওৰফে মনু বাঙালীৰ হৈ হাজিৰ হোৱা এমিকাছ কিউৰি (নিৰপেক্ষ ন্যায়মিত্ৰ) শ্ৰী টি. এন. সিঙে কিছুমান বৈপৰীত্যৰ প্ৰতি আমাৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিছে, উচ্চ ন্যায়ালয়ে লিপিবদ্ধ কৰা অনুসৰি আমাৰ মতামত যে এইবোৰ সৰু প্ৰকৃতিৰ আছিল আৰু গোচৰটো ধূলিসাৎ কৰিব নোৱাৰে।

মৃতকৰ পত্নী পি.ডব্লিউ. ১- ৰাধামণি পাণ্ডা আছিল এজাহাৰকাৰী। তাই গোচৰটো সম্পূৰ্ণৰূপে সমৰ্থন কৰিছিল। তেওঁৰ মতে ১৯৮২ চনৰ ১৭ জুলাইত নিশা প্ৰায় ১০.০০ বজাত এই ঘটনা সংঘটিত হয়, যেতিয়া হোটেলখন বন্ধ হৈ আছিল আৰু তেওঁৰ মৃত স্বামীয়ে কৰ্মচাৰীজনৰ পৰা হিচাপ লৈ আছিল। ৰাধা আৰু বাবুলী নামৰ দুয়োজন অভিযুক্তই চিঞৰি-বাখৰি খাদ্য বিচাৰিছিল আৰু তেওঁৰ মৃত স্বামীয়ে উত্তৰ দিছিল যে কেৱল চাউলহে উপলব্ধ হ'ব। ওপৰোক্ত অভিযুক্ত ব্যক্তিসকলৰ অনুৰোধত হোটেলখনৰ দুৱাৰ খন খোলা হৈছিল আৰু চাৰিজন অভিযুক্ত ব্যক্তি ভিতৰলৈ প্ৰৱেশ কৰিছিল আৰু তেওঁলোকৰ দুজনে তাইৰ মৃত স্বামীৰ দাড়িত ধৰিছিল আৰু তাৰ পিছত তেওঁলোকে চকী, মেজ ভাঙি বৈদ্যুতিক তাঁৰবোৰ তললৈ টানি নিছিল। উল্লেখ কৰা হৈছিল যে সেই সময়ত বিদ্যুতৰ যোগান নাছিল আৰু লেম্প জ্বলি আছিল। পি.ডব্লিউ. ১-য়ে অভিযুক্তগণক শান্ত হ'বলৈ অনুৰোধ কৰি তেওঁৰ স্বামীক কাষৰ কোঠালৈ লৈ যায়। তাই ওলাই আহি হোটেলৰ ৰান্ধনী ভাস্কৰ পাণ্ডাক (পি.ডব্লিউ.-৪) খাদ্য পৰিৱেশন কৰিবলৈ কয়,তেওঁ চাইনাৰ প্লেটত এনে কৰি থকাৰ সময়তে আন দুজন অভিযুক্ত প্ৰৱেশ কৰে আৰু সকলো অভিযুক্তই প্লেটবোৰ ভাঙি পেলায়। একে সময়তে তাই তাইৰ স্বামীক হত্যা কৰা বুলি চিঞৰি থকা শুনিছিল আৰু সেয়েহে, তাই কোঠাটোৰ ভিতৰলৈ দৌৰি গৈছিল আৰু তাইৰ স্বামীৰ পেটৰ বাওঁফালে ছুৰীৰ আঘাত দেখিছিল। তেওঁ (পি.ডব্লিউ. -১) অভিযুক্ত কিষাণক তেওঁৰ স্বামীৰ দাড়ি ধৰি থকা দেখিছিল আৰু অভিযুক্ত দিলীপ চান্দে টানি নিছিল। তেওঁ আৰু কৈছিল যে আক্ৰমণকাৰীসকলে আন এখন দুৱাৰেদি ভিতৰলৈ সোমাই গৈছিল। তাই এটা নিৰ্দিষ্ট বিবৃতি দিছিল যে যেতিয়া তাই অভিযুক্তক হস্তক্ষেপ কৰিবলৈ গৈ আছিল তেতিয়া অভিযুক্ত-প্ৰতিপক্ষ মনমোহন দাস ওৰফে মনু বাঙালীয়ে তাইক পিছলৈ ঠেলি দিছিল আৰু তাই তললৈ পৰি গৈছিল। তেওঁৰ মতে, অভিযুক্ত অৰ্জুন দাস আগৰৱালে তেওঁৰ স্বামীক মাৰপিট কৰিবলৈ উচটনি দিছিল। তাই আনসকলৰ সৈতে তাইৰ স্বামীক উদ্ধাৰ কৰিছিল আৰু তেওঁক হোটেলৰ ভিতৰলৈ লৈ আহিছিল আৰু সকলো অভিযুক্ত ব্যক্তি ছত্ৰভঙ্গ দিছিল। তেওঁ আন লোকৰ সৈতে তেওঁৰ স্বামীক এখন ট্ৰাকত উঠাই নৰলা চিকিৎসালয়লৈ লৈ যায় আৰু বাটত তেওঁ আৰক্ষীক খবৰ দিবলৈ পি.ডব্লিউ. ৩- বৈকুণ্ঠ পাণ্ডাক নামাই দিয়ে। স্থানীয় চিকিৎসকৰ পৰামৰ্শ অনুসৰি প্ৰাথমিক চিকিৎসাৰ অন্তত মৃতকক একেখন ট্ৰাকতে ভৱানীপাটনা চিকিৎসালয়লৈ লৈ যোৱা হয় য'ত তেওঁক মৃত ঘোষণা কৰা হয়। নৰলা

চিকিৎসালয়ত এজন আৰক্ষী বিষয়া তালৈ গৈছিল যাৰ আগত এই সাক্ষীয়ে এজাহাৰ হিচাপে গণ্য কৰা ঘটনাটো বৰ্ণনা কৰিছিল। তাই স্পষ্টভাৱে ক'লে যে সেই সময়ত তাইৰ স্বামীৰ অৱস্থাৰ বাবে তাই মানসিকভাৱে সুস্থ নাছিল।

পি.ডব্লিউ. ২ - কৈলাশ চন্দ্ৰ পাণ্ডাৰ মৃতকৰ হোটেলখনৰ কাষতে তামোলৰ দোকান আছিল। তেওঁ কৈছিল যে তেওঁ মৃতকৰ হোটেলৰ বাৰাণ্ডাত চাহ দোকান চলাবলৈ আৰম্ভ কৰিছিল আৰু তামোলৰ দোকানখন তেওঁৰ ভাতৃ পি.ডব্লিউ. -৩ বৈকুণ্ঠ পাণ্ডাক দিছিল। তেওঁ ওপৰৰ সকলোবোৰ কথাতে পি.ডব্লিউ. -১ ৰ প্ৰমাণক সমৰ্থন কৰিছিল। তেওঁ স্পষ্টকৈ কৈছিল যে যিহেতু বিদ্যুতৰ যোগান নাছিল, সেয়েহে মৃতকৰ হোটেলত পেট্ৰ'মেক্স লাইট আৰু তেওঁৰ চাহ দোকানত লেম্প জ্বলি আছিল। তেওঁ হোটেলৰ ভিতৰলৈ গৈ অভিযুক্ত দিলীপ চান্দে মৃতকৰ পেটৰ বাওঁফালে ছুৰীৰে আঘাত কৰা দেখিলে। তেওঁৰ মতে অভিযুক্ত কিষান লাল কামানীয়ে মৃতকৰ দাড়ীত ধৰিছিল আৰু অভিযুক্ত-প্ৰতিপক্ষ মনমোহন দাস ওৰফে মনু বাঙালী আৰু প্ৰফুল্লই মৃতকৰ দাড়ীকোছাত ধৰিছিল। তেওঁ পি.ডব্লিউ. -১ ৰ প্ৰমাণক সমৰ্থন কৰিছিল কাৰণ এই সাক্ষীৰ মতে যেতিয়া পি.ডব্লিউ. -১ কোঠালৈ আহিছিল তেতিয়া অভিযুক্ত-প্ৰতিপক্ষ মনমোহন দাস ওৰফে মনু বাঙালীয়ে তাইক ঠেলি দিছিল, তাৰ পিছত আক্ৰমণকাৰীসকলে মৃতকক টানি বাৰাণ্ডালৈ লৈ গৈছিল য'ত অভিযুক্ত দিলীপ চান্দে ছুৰীৰে আৰু ৩-৪ টা আঘাত কৰিছিল। অভিযুক্ত-প্ৰতিপক্ষ অৰ্জুন আগৰৱালাৰ সন্দৰ্ভত তেওঁ উল্লেখ কৰিছিল যে এই অভিযুক্তজনে ঘৰৰ পৰা ওলাই আহি অভিযুক্ত ব্যক্তিসকলক মৃতকক হত্যা কৰিবলৈ উচটনি দিছিল। তেওঁ পি.ডব্লিউ. -১ আৰু আন লোকৰ সৈতে মৃতকক উদ্ধাৰ কৰি ঘূৰাই লৈ যায়।

পি.ডব্লিউ. ২-ৰ ভাতৃ পি.ডব্লিউ. ৩- বৈকুণ্ঠ পাণ্ডাই কৈছিল যে সেই সময়ত তেওঁ মৃতকৰ হোটেলৰ সন্মুখত থকা তামোলৰ দোকানত আছিল। এই সাক্ষীয়ে অভিযুক্ত-প্ৰতিপক্ষ মনমোহন দাস ওৰফে মনু বাঙালীক চিনাক্ত কৰে আৰু কয় যে তেওঁ দিলীপ চান্দ, অৰ্জুন দাস আগৰৱালা, প্ৰফুল্ল আৰু কৃষান লাল কামিনীক চিনি পায়। হোটেলখনৰ পিছফালে প্ৰকৃতিৰ আহ্বানত উপস্থিত থাকোতে এই সাক্ষীয়ে সমগ্ৰ ঘটনাটো দেখা পোৱা নাছিল। মৃতকৰ চিঞৰ-বাখৰ শুনি তেওঁ কোঠাটোৰ ভিতৰলৈ সোমাই যায়। যদিও এই সাক্ষীয়ে অভিযুক্ত-প্ৰতিপক্ষ মনমোহন দাস ওৰফে

মনু বঙালীয়ে লোৱা ভূমিকাৰ কথা বিশেষভাৱে উল্লেখ কৰা নাছিল, তথাপিও তেওঁ ঘটনাস্থলীত অভিযুক্ত-প্ৰতিপক্ষৰ উপস্থিতি স্পষ্টভাৱে উল্লেখ কৰিছিল। অভিযুক্ত-প্ৰতিপক্ষ অৰ্জুন দাস আগৰৱালাৰ সন্দৰ্ভত এই সাক্ষীয়ে এইটোও উল্লেখ কৰিছিল যে অভিযুক্তই আনসকলক 'যিমান পাৰি সোনকালে মৃতকক শেষ কৰিবলৈ' নিৰ্দেশ দিছিল। তেওঁ আন লোকৰ সৈতে ট্ৰাকখনত পি.ডব্লিউ. ১-ৰ লগত গৈছিল।

পি.ডব্লিউ. ৪- ভাস্কৰ পাণ্ডা- মৃতকৰ হোটেলত ৰান্ধনী হিচাপে কাম কৰি আছিল আৰু তেওঁ আন সাক্ষীৰ প্ৰমাণ সম্পূৰ্ণৰূপে সমৰ্থন কৰিছিল। এইটো সঁচা যে তেওঁ অভিযুক্ত-প্ৰতিপক্ষ মনমোহন ওৰফে মনু বাঙালীৰ দ্বাৰা পালন কৰা ভূমিকাটো উল্লেখ কৰা নাছিল কিন্তু অভিযুক্ত-প্ৰতিপক্ষ অৰ্জুন দাস আগৰৱালাৰ সন্দৰ্ভত তেওঁ কৈছিল যে এই অভিযুক্তজনে আনসকলক তেওঁক (মৃতকক) সোনকালে শেষ কৰিবলৈ কৈছিল'। ওপৰোক্ত সাক্ষীসকলৰ প্ৰমাণৰ পৰা অভিযুক্ত-প্ৰতিপক্ষ মনমোহন ওৰফে মনু বাঙালী ঘটনাস্থলীত উপস্থিত আছিল বুলি প্ৰমাণ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে আৰু তেওঁ মৃতকৰ দাড়ি্ত ধৰি সক্ৰিয় অংশগ্ৰহণ কৰিছিল আৰু লগতে মৃতকৰ পি.ডব্লিউ. ১ পত্নীক তেওঁৰ স্বামীক উদ্ধাৰ কৰিবলৈ যোৱাৰ প্ৰতিৰোধ কৰিছিল। অভিযুক্ত-প্ৰতিপক্ষ অৰ্জুন দাস আগৰৱালাৰ সন্দৰ্ভত কেৱল প্ৰমাণ হৈছে যে তেওঁৰ ঘৰৰ পৰা ওলাই অহাৰ পিছত তেওঁ অভিযুক্ত ব্যক্তিসকলক মৃতকক হত্যা কৰিবলৈ উচটনি দিছিল কিন্তু অভিযুক্ত দিলীপ চান্দৰ দ্বাৰা অধিক আঘাত দিয়া হৈছিল বা আন কোনো অভিযুক্ত ব্যক্তিয়ে আন কোনো ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিছিল বুলি তথ্যত কোনো প্ৰমাণ নাই।

অভিযুক্ত-প্ৰতিপক্ষ মনমোহন দাস ওৰফে মনু বাঙালীক দোষমুক্ত কৰাৰ সন্দৰ্ভত উচ্চ ন্যায়ালয়ে কোনো গ্ৰহণযোগ্য কাৰণ লিপিবদ্ধ কৰা নাছিল। অভিযুক্ত-প্ৰতিপক্ষ অৰ্জুন দাস আগৰৱালৰ সন্দৰ্ভত উচ্চ ন্যায়ালয়ে বিশেষভাৱে লিপিবদ্ধ কৰিছিল যে এই অভিযুক্তজনে ঘটনাস্থলীত প্ৰৱেশ কৰাৰ কোনো প্ৰমাণ পোৱা নাছিল। উচ্চ ন্যায়ালয়ে লক্ষ্য কৰিলে যে অভিযোগটো আছিল যে তেওঁ বাহিৰত থিয় হৈ আছিল আৰু আন অভিযুক্ত ব্যক্তিসকলক মৃতকক শেষ কৰিবলৈ প্ৰৰোচিত কৰিছিল। যদিও উক্ত কাৰ্য্য অনুসৰি গোচৰীয়া পক্ষৰ মতে মৃতকক লাঠিৰে আক্ৰমণ কৰা হৈছিল যদিও ইয়াক চিকিৎসা প্ৰমাণৰ দ্বাৰা সমৰ্থন কৰা হোৱা নাছিল,

সেয়েহে উচ্চ ন্যায়ালয়ে ৰায় দিছিল যে অভিযুক্ত-প্ৰতিপক্ষ অৰ্জুন দাস আগৰৱালক আই.পি.চি. ধাৰা ৩০২/১৪৯ৰ অধীনত দোষী সাব্যস্ত কৰাটো সমৰ্থন কৰিব নোৱাৰি।

যদিও, সত্ৰ ন্যায়াধীশে দিলীপ চান্দক আই.পি.চি. ৩০২ ধাৰাৰ অধীনত আৰু অভিযুক্ত কিষানলাল কামিনী, মনমোহন দাস ওৰফে মনু বাঙালী, প্ৰফুল্ল কুমাৰ প্ৰধান আৰু অৰ্জুন দাস আগৰৱালাক আই.পি.চি. ৩০২/১৪৯ ধাৰাৰ অধীনত দোষী সাব্যস্ত কৰে, উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ খণ্ড বিচাৰপীঠে দলিপ চান্দক আই.পি.চি. ৩০২/৩৪ ধাৰাৰ অধীনত দোষী সাব্যস্ত কৰে আৰু প্ৰফুল্ল কুমাৰ প্ৰধান, কিষানলাল কামিনী, ৰাধেশ্যাম আগৰৱাল, দেৱী প্ৰসাদ মিশ্ৰ, বাবুলী ওৰফে সুধাংশু শেখৰ দাস আৰু উত্তম কুমাৰ বেহেৰাৰ আবেদন খাৰিজ কৰা হয়।

পূৰ্বে উল্লেখ কৰা অনুসৰি বিচাৰ আদালতে অভিযুক্ত ব্যক্তিসকলৰ বিৰুদ্ধে আই.পি.চি. ধাৰা ৩০২/৩৪ আৰু আই.পি.চি. ধাৰা ৩০২/১৪৯ৰ অধীনত অভিযোগ গঠন কৰে। প্ৰশ্ন উত্থাপন হ'ব পাৰে যে যদি কোনো অভিযুক্তক আই.পি.চি. ধাৰা ৩০২/১৪৯ৰ অধীনত অভিযুক্ত কৰা হয়, তেন্তে তেওঁক আই.পি.চি. ধাৰা ৩০২/৩৪ৰ অধীনত দোষী সাব্যস্ত কৰিব পাৰি নেকি?

এই আদালতে মহাবীৰ গোপে বনাম বিহাৰ ৰাজ্য, (১৯৬৩) ৩ এছ.চি.আৰ. ৩৩১ গোচৰত আই.পি.চি. ধাৰা ৩০২/৩৪ আৰু আই.পি.চি. ধাৰা ৩০২/১৪৯ৰ অধীনত দোষী সাব্যস্ত হোৱাৰ প্ৰশ্নটো বিবেচনা কৰিছিল। সেই গোচৰত আপীলকাৰী আৰু আন ১১ জন ব্যক্তিৰ বিৰুদ্ধে ধাৰা ১৪৭ আৰু ৩০২/৩৪ আই.পি.চি.-ৰ অধীনত অভিযুক্ত কৰা হৈছিল। অভিযুক্তপক্ষৰ মতে, আপীলকাৰী আৰু অন্যান্য অভিযুক্ত ব্যক্তিসকলে ভাগলপুৰ বিশেষ কেন্দ্ৰীয় কাৰাগাৰত নিজকে অবৈধ সমাৱেশত সংগঠিত কৰিছিল আৰু উক্ত সমাবেশৰ উমৈহতীয়া উদ্দেশ্যৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি মুখ্য মুৰব্বী ৱাৰ্ডাৰ আৰু নৈশ ৰক্ষীসকলক আক্ৰমণ কৰিছিল। সাধাৰণ উদ্দেশ্যত মুখ্য মুৰব্বী ৱাৰ্ডাৰক মাৰপিট কৰি তেওঁৰ মৃত্যু কৰাৰ বাবেও আই.পি.চি. ধাৰা ৩০২/৩৪ৰ অধীনত অভিযুক্ত কৰা হৈছিল। আই.পি.চি. ধাৰা ৩০২/৩৪ৰ অধীনত দোষী সাব্যস্ত কৰি এই আদালতে ৰায় দিছিল যে আপীলকাৰীক আই.পি.চি. ধাৰা ৩০২/১৪৯ৰ অধীনত দোষী সাব্যস্ত কৰিলেও স্থিতি বেলেগ নহ'ব, কিয়নো আই.পি.চি. ধাৰা ১৪৯ত উল্লেখ আছে যে যদি কোনো অবৈধ সমাৱেশৰ সদস্যই সেই সমাবেশৰ উমৈহতীয়া উদ্দেশ্যৰ বিৰুদ্ধে গোচৰত অপৰাধ সংঘটিত কৰে, বা সেই উদ্দেশ্যৰ বিৰুদ্ধে গোচৰত অপৰাধ সংঘটিত হোৱাৰ সম্ভাৱনা আছে বুলি সেই সমাবেশৰ সদস্যসকলে জানে,

তেন্তে সেই অপৰাধ সংঘটিত কৰাৰ সময়ত একেখন সমাৰেশৰ সদস্য হোৱা প্ৰতিজন ব্যক্তি সেই অপৰাধৰ বাবে দোষী।

জাগীৰ সিং বনাম পঞ্জাব ৰাজ্য, [১৯৬৭] ৩ এছচিআৰ ২৫৬ গোচৰতো এই আদালতে একেটা প্ৰশ্নকে বিবেচনা কৰিছিল। এই আদালতে ভৰৱাড় মেপা দানা আৰু আন এজন বনাম বম্বে ৰাজ্য, (১৯৬০) ২ এছ.চি.আৰ. ১৭২ গোচৰত পূৰ্বৰ এটা সিদ্ধান্তৰ কথা উল্লেখ কৰিছিল য'ত ১৪ জন ব্যক্তিক আই.পি.চি ধাৰা ১৪৯ আৰু ৩৪ৰ সৈতে পঢ়া ধাৰা ৩০২ৰ অধীনত অপৰাধৰ বাবে অভিযুক্ত কৰা হৈছিল। ১৪ জন অভিযুক্তৰ ভিতৰত ৭ জন লোকক নিৰ্দোষ সাব্যস্ত কৰা হৈছিল। আপীলত উচ্চ ন্যায়ালয়ে পাঁচজন দোষী সাব্যস্ত ব্যক্তিৰ মাজৰ এজনক দোষমুক্ত কৰে। এই আদালতে দোষী সাব্যস্ত কৰি ৰায় দিয়ে যে আই.পি.চি ৩৪ নং ধাৰা বলবৎ কৰাত কোনো অসুবিধা নাই কাৰণ দোষী সাব্যস্ত হোৱা ব্যক্তিৰ সংখ্যা চাৰিজন আৰু তেওঁলোকৰ আন অভিযুক্ত ব্যক্তি যাৰ পৰিচয় প্ৰতিষ্ঠা হোৱা নাই, তেওঁলোকৰ সৈতে এক উমৈহতীয়া উদ্দেশ্য আছে। ভৰৱাড় মেপা দানাত নিৰ্ধাৰিত ওপৰৰ অনুপাতটো আৰু এই গোচৰত আন এটা (উপৰোক্ত) অনুপাত অৰ্থাৎ জাগীৰ সিং (উপৰোক্ত) অনুমোদিত হৈছিল।ভৰৱাড় মেপা দানাত নিৰ্ধাৰিত ওপৰৰ অনুপাতটো আৰু এই গোচৰত আন এটা (উপৰোক্ত) অনুপাত অৰ্থাৎ জাগীৰ সিং (উপৰোক্ত) অনুমোদিত হৈছিল।

বিচাৰ আদালতে অভিযুক্ত দিলীপ কুমাৰ চান্দক ৩০২ আই.পি.চি ধাৰাত আৰু অভিযুক্ত কিষানলাল কামিনী, মনমোহন দাস ওৰফে মনু বাঙালী, প্ৰফুল্ল কুমাৰ প্ৰধান আৰু অৰ্জুন দাস আগৰৱালাক ৩০২/১৪৯ আই.পি.চি ধাৰাত দোষী সাব্যস্ত কৰে। উচ্চ ন্যায়ালয়ে অভিযুক্ত দিলীপ কুমাৰ চান্দক ধাৰা ৩০২/৩৪ আই.পি.চি-ৰ অধীনত দোষী সাব্যস্ত কৰি অভিযুক্ত মনমোহন দাস ওৰফে মনু বাঙালী আৰু অৰ্জুন দাস আগৰৱালাৰ আবেদনৰ অনুমতি দিয়ে। মহাবীৰ গোপে (উপৰোক্ত) আৰু জাগীৰ সিঙ (উপৰোক্ত) গোচৰত এই আদালতে নিৰ্ধাৰণ কৰা অনুপাতৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি এই আপীলত অভিযুক্ত মনমোহন দাস ওৰফে মনু বঙালী আৰু অৰ্জুন দাস আগৰৱালাক ধাৰা ৩০২/৩৪ আই.পি.চি-ৰ অধীনত দোষী সাব্যস্ত কৰিব পাৰি নেকি সেই বিষয়ে বিবেচনা কৰিব লাগিব।

এইটো আইনৰ এটা নিৰ্দিষ্ট স্থিতি যে ধাৰা ৩৪ আই.পি.চি-ৰ দ্বাৰা এক সুকীয়া অপৰাধৰ সৃষ্টি নহয় আৰু অভিযুক্তৰ অংশগ্ৰহণৰ দ্বাৰাহে অপৰাধ সংঘটিত কৰাৰ উদ্দেশ্য প্ৰতিষ্ঠিত হয় আৰু ধাৰা ৩৪ আই.পি.চি প্ৰযোজ্য হয়। আই.পি.চি-ৰ ৩৪ নং ধাৰাৰ অধীনত কোনো ব্যক্তিক দোষী সাব্যস্ত কৰিবলৈ গোচৰীয়া পক্ষই প্ৰমাণ কৰিব লাগিব যে অপৰাধমূলক কাৰ্য্যটো একাধিক ব্যক্তিৰ প্ৰকৃত অংশগ্ৰহণত সংঘটিত হৈছিল আৰু উক্ত কাৰ্য্যটো পূৰ্বৰ এক দলবদ্ধ কাৰ্য্যত জড়িত সকলোৰে উমৈহতীয়া উদ্দেশ্যত কৰা হৈছিল।

এই বৰ্তমানৰ গোচৰৰ তথ্যলৈ আহি আমি ওপৰত উলিওৱা গোচৰৰ নথিত থকা প্ৰমাণৰ পৰা দেখিবলৈ পাওঁ যে অভিযুক্ত মনমোহন দাস ওৰফে মনু বাঙালীয়ে আন অভিযুক্ত ব্যক্তিৰ সৈতে মৃতকৰ ঘৰলৈ গৈছিল য'ত অভিযুক্ত দলিপ চান্দে মৃতকক ছুৰীৰে আঘাত কৰিছিল। আমি এইটোও দেখিছোঁ যে অভিযুক্ত-প্ৰতিপক্ষ মনমোহন দাসে মৃতকৰ পত্নী পি.ডব্লিউ. ১- ৰাধামণি পাণ্ডাকো তেওঁৰ স্বামীক উদ্ধাৰ কৰিবলৈ বাধা দিছিল কিয়নো তেওঁক অভিযুক্ত-প্ৰতিপক্ষ মনমোহন দাসে ঠেলি দিছিল আৰু তেওঁ তললৈ পৰি গৈছিল। পি.ডব্লিউ. ২- কৈলাশ চন্দ্ৰ পাণ্ডাৰ সাক্ষ্যৰ পৰা আমি দেখিবলৈ পাওঁ যে অভিযুক্ত-প্ৰতিপক্ষ মনমোহন দাস ওৰফে মনু বাঙালীয়ে মৃতকৰ দাড়ি কোছাত ধৰিছিল।

তথ্যত থকা ওপৰোক্ত প্ৰমাণবোৰ আমাৰ বাবে এই সিদ্ধান্তত উপনীত হ'বলৈ পৰ্যাপ্ত যে অপৰাধমূলক কাৰ্য্যত অৰ্থাৎ মৃতকক মাৰাত্মক আঘাত প্ৰদান কৰাত অভিযুক্ত-প্ৰতিপক্ষ মনমোহন দাস ওৰফে মনু বাঙালীয়ে উমৈহতীয়া উদ্দেশ্য অৰ্থাৎ মৃতকৰ মৃত্যুৰ বাবে উক্ত অপৰাধমূলক কাৰ্য্যত সক্ৰিয়ভাৱে অংশগ্ৰহণ কৰিছিল। অভিযুক্ত-প্ৰতিপক্ষ মনমোহন দাস ওৰফে মনু বাঙালীয়ে আনৰ সৈতে ঘটনাস্থলীলৈ যোৱাই নহয়, অভিযুক্ত দলিপ চান্দে মৃতকক আঘাত কৰাৰ সময়ত তেওঁ সক্ৰিয়ভাৱে অংশগ্ৰহণ কৰিছিল।

ওপৰোক্ত কাৰণসমূহৰ বাবে আমাৰ মতামত যে উচ্চ ন্যায়ালয়ে অভিযুক্ত মনমোহন দাস ওৰফে মনু বাঙালীৰ আবেদনৰ অনুমতি দিয়াত ভুল কৰিছিল। সেয়েহে আমি আই.পি.চি-ৰ ৩০২/৩৪ ধাৰাত অভিযুক্ত মনমোহন দাস ওৰফে মনু বাঙালীক দোষী সাব্যস্ত কৰিছো।

অভিযুক্ত-প্ৰতিপক্ষ অৰ্জুন দাস আগৰৱালৰ সন্দৰ্ভত আমি নথিত থকা প্ৰমাণৰ পৰা দেখিবলৈ পাওঁ যে এই অভিযুক্তজন মৃতকৰ ঘৰৰ ভিতৰলৈ যোৱা নাছিল বা হত্যাকাণ্ড সংঘটিত

কৰাত কোনো অংশ গ্ৰহণ কৰা নাছিল। তেওঁ কেৱল আন অভিযুক্ত ব্যক্তিসকলৰ ওপৰত চিঞৰি-বাখৰ কৰিহে প্ৰৰোচিত কৰিছিল। তেওঁৰ প্ৰৰোচনাৰ বাবে অভিযুক্ত ব্যক্তিসকলে অধিক আঘাত কৰিছিল বুলি প্ৰমাণত একো নাই। গতিকে এই অভিযুক্ত-প্ৰতিপক্ষৰ মৃতকৰ মৃত্যু ঘটোৱাৰ সাধাৰণ উদ্দেশ্য আছিল বুলি বা তেওঁ প্ৰকৃততে অপৰাধমূলক কাৰ্য্যটোত অংশগ্ৰহণ কৰিছিল বুলি কোনো অনুমান উলিয়াব নোৱাৰি। সেয়েহে উচ্চ ন্যায়ালয়ে এই অভিযুক্তক সঠিকভাৱে দোষমুক্ত কৰিলে।

ওপৰত উল্লেখ কৰা কাৰণসমূহৰ বাবে ৰাজ্যই দাখিল কৰা আবেদন আংশিকভাৱে অনুমোদিত। অৰ্জুন দাস আগৰৱালক দোষমুক্ত কৰাৰ আদেশৰ বিৰুদ্ধে কৰা আপীল খাৰিজ কৰা হয় আৰু মনমোহন দাস ওৰফে মনু বাঙালীৰ দোষমুক্ত কৰাৰ আদেশৰ বিৰুদ্ধে কৰা আপীলৰ অনুমতি দিয়া হয় আৰু উক্ত আদেশ বাতিল কৰা হয়। তেওঁক আই.পি.চি-ৰ ৩০২/৩৪ ধাৰাত দোষী সাব্যস্ত কৰি আজীৱন সশ্ৰম কাৰাদণ্ডৰ শাস্তি প্ৰদান কৰা হয়। শাস্তিৰ বাকী অংশটো পাৰ কৰিবলৈ তেওঁক তৎক্ষণাৎ জিম্মাত লোৱা হ'ব।

ভি. এম. আৱেদনৰ আংশিক অনুমতি দিয়া হৈছে।

অনুবাদক: মৃদুল হাজৰিকা, কনিষ্ঠ অনুবাদক, অনুবাদ শাখা, গৌহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়।

DISCLAIMER

"The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation".

“স্থানীয় ভাষালৈ অনূদিত এই ৰায় গোচৰত জড়িত পক্ষই বুজি পোৱাৰ উদ্দেশ্যে সীমিত ব্যৱহাৰৰ বাবেহে। ইয়াৰ বাদে অন্য ক্ষেত্ৰত অনূদিত ৰূপ ব্যৱহৃত নহ’ব। সকলো ব্যৱহাৰিক আৰু বিভাগীয় কামৰ লগতে ৰায়ৰ কাৰ্য্যকৰীকৰণ আৰু ৰূপায়ণৰ ক্ষেত্ৰতো এই ৰায়ৰ ইংৰাজী সংস্কৰণটোৰেই সঠিক বিবেচিত হব।”